

UOHSX00CYRS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0208/2019/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS- 02152/2020/DJa

Brno 20. ledna 2020

V řízení o rozkladu ze dne 19. 11. 2019 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1 - Nové Město

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0354/2019/VZ-30045/2019/523/DFi ze dne 4. 11. 2019, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „**Nákup 2 ks tahačů s návěsem**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 18. 2. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 2. 2019 pod ev. č. Z2019-005834 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 037-084128, ve znění opravy uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 2. 2019 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 27. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 041-094022,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0354/2019/VZ-30045/2019/523/DFi ze dne 4. 11. 2019,

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 18. 2. 2019 odeslal zadavatel – Správa železnic,¹ státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1 - Nové Město (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Nákup 2 ks tahačů s návěsem“. Oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 21. 2. 2019 pod ev. č. Z2019-005834 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 21. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 037-084128, ve znění opravy uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 2. 2019 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 27. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 041-094022 1 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmět veřejné zakázky zadavatel definoval v bodě 2.1. zadávací dokumentace jako „*nákup 2 ks nových tahačů a návěsových podvalníků pro přepravu vyprošťovacího tanku VT-72B pro technické zásahy na železnici. Podrobná specifikace je přílohou číslo 1 zadávací dokumentace.*“
3. V článku 19.4. zadávací dokumentace byla původně stanovena lhůta pro podání nabídek do 10:00 hodin dne 20. 3. 2019. Dne 22. 2. 2019 zadavatel provedl změnu zadávací dokumentace č. 1 podle ustanovení § 99 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“²). Zadavatel změnil bod 5.1. zadávací dokumentace: prodloužil dobu plnění veřejné zakázky z „*do 6 měsíců od nabytí účinnosti kupní smlouvy*“ na „*do 9 měsíců od nabytí účinnosti kupní smlouvy*“; dále bod 3.2. kupní smlouvy: prodloužil dobu dodání z „*nejpozději do 6 měsíců od nabytí účinnosti kupní smlouvy*“ na „*nejpozději do 9 měsíců od nabytí účinnosti kupní smlouvy*“. V důsledku této změny v zadávací dokumentaci zadavatel také prodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby činila celou její původní délku a v bodě 19.4. zadávací dokumentace nově stanovil lhůtu pro podání nabídek do 10:00 hodin dne 25. 3. 2019.

¹ Zákonem č. 367/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (jako i zákon č. 77/2002 Sb. zákon o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železnic a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů), byl změněn název „Správa železniční dopravní cesty“ na „Správa železnic“.

² Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

4. Zadavatel celkem 3x využil institutu vysvětlení zadávací dokumentace, a to ve dnech 11. 3. 2019, 21. 3. 2019 a 22. 3. 2019. Vysvětlení zadávací dokumentace č. 3 ze dne 22. 3. 2019 (dále jen „**vysvětlení ZD č. 3**“) bylo poskytnuto na žádost společnosti Volvo Group Czech Republic, s.r.o., IČO 61055239, se sídlem Obchodní 109, 251 01 Čestlice (dále jen „**vybraný dodavatel**“). Podrobné změny, které zadavatel provedl, jsou rozepsány v bodech 23. - 25. odůvodnění napadeného rozhodnutí.
5. Na veřejnou zakázku byly podány celkem 2 nabídky, a to nabídka vybraného dodavatele a Scania Czech Republic, s.r.o., IČO 61251186, se sídlem Sobínská 186, 252 19 Chrástany (dále jen „**Scania Czech Republic**“). Scania Czech Republic byla dne 3. 4. 2019 ze zadávacího řízení vyloučena, protože její nabídková cena byla vyšší než předpokládaná hodnota, která byla stanovena zadavatelem jako nepřekročitelná.
6. Dne 5. 6. 2019 zadavatel uzavřel s vybraným dodavatelem kupní smlouvu – číslo smlouvy kupujícího: 23675/2019-SŽDC-GŘ-O8, číslo smlouvy prodávajícího: VGCZ/JSI/01/19, číslo ISPROFOND: 5003520049 (dále jen „**kupní smlouva**“). V článku 1.1. kupní smlouvy je definován předmět koupě jako „nákup 2 ks nových tahačů a návěsových podvalníků pro přepravu vyprošťovacího tanku VT-72B pro technické zásahy na železnici“, přičemž přesná technická specifikace je uvedena v příloze č. 1 kupní smlouvy. V článku 2.1. kupní smlouvy je uvedena celková kupní cena ve výši 21 707 400 Kč včetně DPH.
7. Dne 23. 9. 2019 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je příslušný podle § 248 zákona k dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, oznámil obviněnému přípisem č. j. ÚOHS-S0354/2019/VZ-25885/2019/523/DFi ze dne 20. 9. 2019 zahájení správního řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání přestupku.

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 4. 11. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0354/2019/VZ-30045/2019/523/DFi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I. rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle ust. § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v ust. § 98 odst. 5 zákona ve spojení s ust. § 99 odst. 2 téhož zákona, když provedl v rámci vysvětlení ZD č. 3 změnu a doplnění zadávací dokumentace a současně přiměřeně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, ačkoli povaha změny a doplnění zadávací dokumentace prodloužení této lhůty vyžadovala, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele a dne 5. 6. 2019 zadal veřejnou zakázku, když na předmět jejího plnění uzavřel s vybraným dodavatelem kupní smlouvu.
9. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí podle ust. § 268 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 200 000 Kč.
10. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že obviněný vysvětlením ZD č. 3 změnil zadávací dokumentaci, když připustil jiné minimální hodnoty technické specifikace, a doplnil zadávací dokumentaci, když vedle původně přesně stanovených hodnot a údajů

připustil i zcela jiné hodnoty a údaje technické specifikace. Dle Úřadu tak došlo k rozšíření podmínek technické specifikace, v důsledku kterého mohly být potenciálními dodavateli nabízeny další varianty technického provedení nízkožného návěsového podvalníku. Byť je dodání 2 ks nízkožných návěsových podvalníků pouze dílčí částí plnění vedle dodání 2 ks tahačů, nelze konstatovat, že nemá vliv na tvorbu nabídek potenciálních dodavatelů. Úřad tak dospěl k závěru, že se jednalo o významnou změnu zadávací dokumentace, protože obsahovala důležité informace pro vytvoření relevantní a konkurenceschopné nabídky potenciálních dodavatelů. Dle názoru Úřadu tak měl obviněný prodloužit lhůtu pro podání nabídek ve smyslu § 99 odst. 2 zákona. Vzhledem k tomu, že obviněný nepostupoval v souladu s § 99 odst. 2 zákona, dopustil se přestupku.

11. Před uložením pokuty si Úřad ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Úřad dospěl k závěru, že v posuzovaném případě odpovědnost zadavatele za přestupky nezanikla, tudíž přihlédl k okolnostem, za kterých byl přestupek spáchán, k jeho následkům a způsobu spáchání. Dále Úřad přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Po zohlednění všech skutečností vyměřil obviněnému pokutu ve výši 200 000 Kč.

III. Rozklad obviněného

12. Dne 19. 11. 2019 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 5. 11. 2019. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Obviněný je nadále přesvědčen, že vysvětlením ZD č. 3 ke změně ani doplnění zadávací dokumentace nedošlo, a proto neměl povinnost prodloužit lhůtu pro podání nabídek.
14. Obviněný v rozkladu tvrdí, že okruh potenciálních dodavatelů nemohl být rozšířen, jelikož změnou dotčené parametry, které byly předmětem vysvětlení ZD č. 3, netvořily jádro základního požadavku na předmět plnění a byly technicky a konstrukčně bezvýznamného charakteru. Právě požadavek na výkon motoru byl považován za jeden z několika hlavních parametrů, které mohly reálně určit okruh potenciálních dodavatelů, nikoliv však už další alternativní technické parametry návěsů uvedené ve vysvětlení ZD č. 3. Dle obviněného tak předmětem vysvětlení ZD č. 3 byly parametry, které žádným způsobem nemohly ovlivnit rozhodnutí jiného dodavatele k podání nabídky.
15. Dále obviněný v rozkladu rekapituluje skutečnosti již popsané ve svém vyjádření ze dne 30. 9. 2019. Obviněný v rozkladu opětovně uvádí, že podle jeho informací mohli zadávací podmínky splnit pouze 2 potenciální dodavatelé, neboť jedině tito byli reálně schopni dodat dva tahače s požadovanými hodnotami. Obviněný nesouhlasí s tím, že by i alternativní hodnoty méně důležitých parametrů mohly navýšit okruh potenciálních dodavatelů. K tomuto tvrzení dle obviněného Úřad neprovedl žádné šetření nebo jakékoliv důkazy, které by prokazovaly, že by existoval jiný dodavatel, který by splňoval alternativní technické požadavky. Obviněný se v rozkladu domáhá, aby Úřad provedl prověření konkrétních možností, zda mohl jiný dodavatel podat nabídku z důvodu vzniku alternativních technických specifikací.

16. Obviněný nesouhlasí s bodem 45. odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém Úřad vykládá v rozporu se zákonem právní pojem „*povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace, která vyžaduje přiměřené prodloužení lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek*“, a to tak, že pro posouzení povahy změny nebo doplnění zadávací dokumentace je zásadní skutečnost, v jaký časový okamžik je taková změna nebo doplnění uveřejněno. Dle obviněného však posouzení toho, zda „*povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace*“ vyžaduje, nebo nevyžaduje přiměřené prodloužení lhůty pro podání nabídek, závisí výhradně na povaze provedené změny nebo doplnění. Okamžik nebo způsob jeho uveřejnění, stejně jako další navazující skutkové okolnosti nejsou dle obviněného ve smyslu § 99 odst. 2 zákona relevantní.
17. Obviněný dále namítá nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí.
18. Obviněný se v rozkladu vyjádřil i k výroku II. napadeného rozhodnutí. Obviněný má za to, že postupoval v souladu se zákonem a nevyločil hospodářskou soutěž. Proti svému postupu, který Úřad označil za rozporný se zákonem, neobdržel od dodavatelů žádnou námitku, která by zpochybňovala jeho postup. Dodavatelé dle obviněného tak deklarovali, že postup zadavatele neměl vliv na jejich rozhodnutí, zda podat nabídku, či nikoli. Obviněný tvrdí, že pokud by obdržel od dodavatelů jakoukoliv indicii ohledně toho, že s vysvětlením ZD č. 3 bylo potřeba prodloužit lhůtu pro podání nabídek, lhůtu by bez dalšího prodloužil. Obviněný proto považuje postup jednoho z dodavatelů za obcházení zákona, když podal podnět proti postupu obviněného k Úřadu až po více než 2 měsících, aniž by se snažil napravit nezákonný postup zadavatele podáním námitek.
19. Dále obviněný nesouhlasí s výší pokuty, jak byla odůvodněna v bodu 66. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Obviněný má za to, že se Úřad nedostatečně vypořádal se rdousícím efektem uložené sankce. Rovněž i výčet polehčujících a přitěžujících okolností, ke kterým Úřad při výměře pokuty přihlédl, obviněný považuje za nepřesvědčivý. Obviněný je toho názoru, že údajnou změnu nebo doplnění zadávací dokumentace učinil v rámci snahy transparentně vyjasnit všechny zadávací podmínky, což považuje obviněný za okolnost polehčující, nikoliv přitěžující, jak argumentuje Úřad.
20. Obviněný je toho názoru, že potenciálně spáchaný přestupek nedosahuje takové závažnosti, za kterou by měla být uložena pokuta v takové výši, kterou uložil Úřad. Proto obviněný navrhuje snížení pokuty či úplné zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí.

Závěr rozkladu

21. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení o přestupku zastavil. Eventuálně, v případě, že předseda Úřadu napadeného rozhodnutí nezruší, obviněný navrhuje snížit výši pokuty.

IV. Řízení o rozkladu

22. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

23. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „**zákon o přestupcích**“) přezkoumal správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
24. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když rozhodl, že se obviněný dopustil přestupků uvedených ve výroku I. napadeného rozhodnutí a uložil obviněnému výrokem II. napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 200 000 Kč
25. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

26. Předtím než dojde k vypořádání námitek rozkladu obviněného, považuji za vhodné uvést, že rozklad nepřináší žádnou novou právní argumentaci, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci samé. Rozklad obviněného obsahuje převážně argumenty, které již byly uplatněny ve vyjádření obviněného ze dne 30. 9. 2019 ve správním řízení ve věci možného spáchání přestupku vedeného Úřadem, přičemž Úřad se s nimi vyčerpávajícím způsobem vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K výroku I. napadeného rozhodnutí

27. Podle § 98 odst. 1 zákona zadavatel může zadávací dokumentaci vysvětlit, pokud takové vysvětlení, případně související dokumenty, uveřejní na profilu zadavatele, a to
 - a) nejméně 5 pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek, nebo
 - b) v případech, kdy je lhůta pro podání nabídek zkrácena podle § 57 odst. 2 písm. b) zákona nebo § 59 odst. 5 zákona, nejméně 4 pracovní dny před uplynutím lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek.
28. Podle § 98 odst. 5 zákona platí, že pokud by spolu s vysvětlením zadávací dokumentace zadavatel provedl i změnu zadávacích podmínek, postupuje podle § 99 zákona.
29. Podle § 99 odst. 1 zákona zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace podmínek musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.
30. Podle § 99 odst. 2 zákona platí, že pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.

31. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona zadavatel se dopustí přestupku tím, že
- a) nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

K otázce porušení zákona

32. Zadávací podmínky definované v zadávací dokumentaci nebo v oznámení veřejné zakázky zásadně musí být dodržovány po celý „život“ veřejné zakázky. Proto je třeba jejich přípravě věnovat náležitou pozornost. Ačkoliv zadavatel vynaloží na přípravu zadávací dokumentace veškerou snahu, není možné vyloučit, že v průběhu lhůty pro podání žádosti o účast či lhůty pro podání předběžných nabídek nebo nabídek, bude muset dle svých potřeb upravit zadávací podmínky. Zákon proto dává zadavateli možnost provést změnu či doplnění zadávacích podmínek ve smyslu § 99 zákona.
33. Pokud se zadavatel rozhodne změnit či doplnit zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci, má současně povinnost tuto změnu nebo doplnění zadávací dokumentace uveřejnit, a to stejným způsobem, jakým byla uveřejněna zadávací podmínka, jež byla dodatečně změněna nebo doplněna. Tato skutečnost souvisí především s povinností zadavatele postupovat transparentně a nediskriminačně, tedy tak, aby všichni účastníci zadávacího řízení (dodavatelé) měli stejné podmínky a stejnou možnost reflektovat provedenou změnu nebo doplnění. Zadávací řízení je formalizovaný proces, v němž je nezbytné striktně dodržovat zákonné požadavky. I při změně zadávací dokumentace tedy zadavatel musí dodržovat zákonem stanovený postup.
34. V ustanovení § 99 odst. 2 zákona není stanoveno, kdy povaha provedené změny vyžaduje prodloužení lhůty pro podání nabídek, předběžných nabídek či žádostí o účast a kdy nikoliv. Posouzení povahy změny zadávací dokumentace nebo doplnění je sice na zadavateli, nicméně k samotnému posouzení je třeba přistupovat s ohledem na zásady zadávacího řízení ve smyslu § 6 zákona. Tedy pokud zadavatel provede takovou změnu, která by mohla mít dopad na zpracování nabídek potenciálních dodavatelů, je povinen lhůty pro podání nabídek, předběžných nabídek a žádostí o účast alespoň přiměřeně prodloužit tak, aby všichni potenciální dodavatelé měli dostatek času na přípravu nabídky, tedy postupovat v souladu se zásadou rovného zacházení.
35. V posuzovaném případě Úřad nejdříve zkoumal (viz bod 35. odůvodnění napadaného rozhodnutí), zda obviněný vysvětlením ZD č. 3 pouze upřesnil zadávací podmínky vybranému dodavateli, nebo provedl změnu zadávacích podmínek. Úřad podrobně rozepsal jednotlivé technické specifikace nízkoložného návěsového podvalníku, které obviněný v rámci vysvětlení ZD č. 3 upravil, následně tyto zadávací podmínky Úřad porovnal s původními zadávacími podmínkami a výslovně se zabýval povahou každé jednotlivé změny.
36. Úřad z původní zadávací dokumentace zjistil, že obviněný jasně, určitě a pevně stanovil v zadávací dokumentaci svoje požadavky na technickou specifikaci nízkoložného návěsového podvalníku, tedy bez připuštění jakékoliv odchylky či alternativního řešení (viz body 22. a 36. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Pokud jsou zadávací podmínky přesně stanoveny bez možnosti odchýlení, potenciální dodavatelé na základě takto neměnných zadávacích

podmínek připravují a naceňují svoje nabídky. Následně však v rámci vysvětlení ZD č. 3 ty požadavky změnil (viz bod 25. odůvodnění napadeného rozhodnutí).

37. Úřad mimo jiné např. zjistil, že obviněný v původních zadávacích podmínkách požadoval výlučně značku náprav VPW Max a že po vysvětlení ZD č. 3 připustil i jinou značku náprav, konkrétně SAF. Dále obviněný připustil i jiný materiál v případě podlahy na ložné ploše labutího krku nebo podlahy na ložné ploše pro přepravu tanku. Pouze z těchto dvou příkladů je již zřejmé, že po vydání vysvětlení ZD č. 3 se potenciální dodavatelé již nemusí striktně držet původních zadávacích podmínek a mohou použít i jinou značku nebo materiály, které by mohly být levnější.
38. Ze zjištěného skutkového stavu, který Úřad popsal v bodu 35. odůvodnění napadeného rozhodnutí, je zcela zřejmé, že obviněný provedl vysvětlením ZD č. 3 několik úprav zadávacích podmínek, a to na žádost vybraného dodavatele. Tuto skutečnost v rozkladu v podstatě potvrzuje i obviněný, když uvádí, že *„v rámci vysvětlení zadávací dokumentace má obviněný za to, že postupoval v dobré víře, když nemohl odmítnout rovnocenné či dokonce vylepšené konstrukční řešení.“* Obviněný tedy sám konstatuje, že se jednalo o jiné technické řešení. Rovněž v rozkladu obviněný tvrdil, že vysvětlením ZD č. 3 došlo k připuštění „alternativních řešení“ technických požadavků. Pokud obviněný tvrdí, že se jednalo o vylepšené řešení, tak je zcela zřejmé, že se nemohlo jednat o původní zadávací podmínky, a že vysvětlení ZD č. 3 nemohlo představovat pouhou interpretaci jinak nekonkrétních ustanovení zadávací dokumentace. Z uvedených důvodů měl obviněný předmětné vysvětlení posoudit jako změnu zadávacích podmínek. Dále již nepovažuji za účelné se vyjadřovat ke každé změně a doplnění zadávací podmínky zvlášť, neboť se plně ztotožňuji s šetřením Úřadu v bodě 35. odůvodnění napadeného rozhodnutí, a v této souvislosti na tento bod odkazuji.
39. Tím, že obviněný připustil alternativní řešení technické specifikace, zmírnil svoje původní požadavky na technickou specifikaci nízkoložného návěsového podvalníku. Změna zadávacích podmínek spočívající ve zmírnění požadavků na technickou specifikaci nízkoložného návěsového podvalníku je změnou, která ovlivňuje řádné zpracování nabídky potenciálních dodavatelů. V tomto ohledu je proto nezbytné, aby každá taková změna zadávacích podmínek byla vždy doprovázena adekvátním opatřením obviněného pro zajištění principu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
40. Úřad se v napadeném rozhodnutí zabýval povahou dotčené změny a doplnění zadávací dokumentace. Úřad dospěl k tomu, že se jednalo o rozšíření podmínek technické specifikace, které měl vliv na tvorbu nabídek potenciálních dodavatelů (body 40. a 41. odůvodnění napadeného rozhodnutí). To lze označit za podstatnou změnu zadávacích podmínek. Úřad zjistil, že obviněný změnou a doplnění zadávací dokumentace připustil velké množství dílčích alternativních hodnot technické specifikace nízkoložného návěsového podvalníku, což mohlo mít dopad na výslednou cenu nízkoložného návěsového podvalníku. Proto Úřad shledal, že obviněný měl alespoň přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek, aby potenciální dodavatelé měli dostatek času se obeznámit se zadávacími podmínkami a zpracovat své nabídky tak, aby co nejlépe odpovídaly všem požadavkům zadavatele a byly konkurenceschopné. Úřad také uvedl, že bylo na uvážení zadavatele, o jakou dobu měl lhůtu pro podání nabídek prodloužit. S těmito závěry se předseda Úřadu ztotožňuje.

41. S ohledem na rozsah a povahu změn a doplnění zadávací dokumentace měl obviněný povinnost přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání nabídek tak, aby umožnil řádnou přípravu nabídky pro všechny dodavatele v souladu se zásadou rovného zacházení. Potenciální dodavatelé, kteří by se po změně zadávacích podmínek veřejné zakázky rozhodli zadávacího řízení zúčastnit, již nemuseli mít dostatek času ve „zbývající“ původní lhůtě pro podání nabídek připravit resp. upravit nabídku, která by odpovídala novým požadavkům zadavatele.
42. Námitka obviněného, že Úřad posoudil povahu změny a doplnění zadávacích podmínek z toho hlediska, v jaký časový okamžik byla tato změna uveřejněna, tedy pouze 3 kalendářní dny před ukončení lhůty pro podání nabídek, není relevantní. V bodu 45. odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejprve uvedl, že povaha změn a doplnění zadávací dokumentace spočívala ve změnách a doplnění velkého množství dílčích technických parametrů nízkoložného návěsového podvalníku. Následně Úřad zdůraznil, proč bylo prodloužení lhůty pro podání nabídek v daném případě důležité, když uvedl, že potenciální dodavatelé měli krátkou dobu na to, aby se seznámili se značným rozsahem změněných informací a přepočítat své nabídkové ceny. Úřad tak posoudil jednak povahu a rozsah změny, jednak posoudil i přiměřenost původní lhůty, tedy zda dodavatelé mají dostatek času na provedenou změnu či doplnění reagovat při přípravě svých nabídek. V tomto ohledu nelze považovat napadené rozhodnutí za nesrozumitelné, jak namítá obviněný v rozkladu. Naopak, rozsah změn v kontextu času, který dodavatelům zbýval k úpravě nabídky, prodloužení lhůty zcela zjevně vyžadoval.
43. Rovněž v důvodové zprávě k zákonu je uvedeno, že zadavatelé při posouzení toho, zda lhůtu pro podání nabídek prodlouží v případě změny zadávací dokumentace, musí přihlížet i k časovému hledisku. Tedy musí zadavatel zvažovat, zda původní lhůta je dostatečně dlouhá na případné propracování nabídky. *„Zákon nestanoví, co považuje za přiměřené prodloužení lhůty pro podání žádostí o účast nebo nabídek, každý jednotlivý případ tedy bude zadavatel povinen posuzovat zvláště s přihlédnutím k zásadám zadávání veřejných zakázek stanoveným v § 6. Při posuzování přiměřenosti by se mělo přihlížet zejména k tomu, zda dodavatelé mají dostatek času na provedenou změnu či doplnění reagovat při přípravě svých žádostí o účast nebo nabídek.“* (důvodová zpráva k § 99 zákona; citováno z www.beck-online.cz právní informační systém).

K otázce vlivu na výběr dodavatele

44. Na tomto místě je třeba připomenout, že obviněnému je vytýkáno porušení § 99 odst. 2 věty první zákona, kde se konkrétní forma vlivu nespécifikuje, nikoliv porušení § 99 odst. 2 věty druhé zákona, která operuje jen s vlivem v podobě možných účastníků. Dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona je skutková podstata přestupku naplněná, pokud jednání zadavatele v rozporu se zákonem ovlivnilo i mohlo ovlivnit výběr dodavatele.
45. K naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, nepostačuje pouze porušení zákona obviněným, ale je také nutno zkoumat, zda postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele. Vliv změny zadávacích podmínek na výběr dodavatele přitom nemusí spočívat pouze v rozšíření okruhu dodavatelů, kteří by se zadávacího řízení mohli zúčastnit, ale může spočívat i v tom, že potenciální dodavatelé, by nakonec nabídku podali jinak (upravenou co do předmětu nabízeného plnění, co do ceny či jiných náležitostí nabídky), kdyby se o změně zadávacích podmínek včas dozvěděli. K tomu typicky dochází

v situacích, kdy z časových důvodů není v moci dodavatelů se reálně přizpůsobit změně zadávacích podmínek. Pokud existuje alespoň teoretická možnost, že by k takové situaci došlo, pak lze hovořit o tom, že tento druh vlivu na výběr dodavatele je alespoň možný (potenciální).

46. Jinými slovy, pokud dodavatelé nemají dostatek času, aby se změně zadávací dokumentace přizpůsobili, přičemž již výše bylo dovozeno, že v tomto případě šlo o změnu podstatnou, a nelze úplně vyloučit, že by to udělali, pak je ovlivnění výběru dodavatele možné.
47. K vlivu na výběr dodavatele pak uvádím, že zákon vymezením skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona nevyžaduje skutečné ovlivnění výběru dodavatele. Postačí takové jednání zadavatele, které pouze mohlo mít vliv na výběr dodavatele (potencialita vlivu).
48. Jak rovněž konstatoval Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 58/2010-159 ze dne 20. 3. 2012, „*pro naplnění skutkové podstaty deliktu je přitom takováto možnost zcela postačující a soudu tedy nezbyvá než uzavřít s tím, že žalobce nevyvrátil, že by existovala možnost, že by v případě řádného zadání veřejné zakázky byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou (...) K tomu je třeba poukázat na to, že se jedná toliko o možnost (hypotézu), kterou není možné jakkoli prokazovat.*“ Přestože závěry citovaného rozsudku dopadají na předešlou právní úpravu, jsou plně aplikovatelné i za účinnosti zákona.
49. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku tedy postačí toliko potencialita vlivu na výběr dodavatele. Tolik postačí říci obecně.
50. V nyní posuzovaném případě nelze vyloučit to, že by mohlo dojít k rozšíření okruhu dodavatelů, neboť (kdekoli) na trhu mohl existovat další potenciální dodavatel, který by mohl podat svou nabídku, pokud by zadavatel v důsledku změn a doplnění zadávací dokumentace přiměřeně prodloužil lhůtu k podání nabídek. Nelze přitom opomíjet možnost, že by se zadávacího řízení mohli zúčastnit i zahraniční dodavatelé, např. dodavatelé z členských států Evropské Unie.
51. Pokud se obviněný domáhá, aby Úřad provedl šetření, zda by okruh potenciálních dodavatelů mohl být rozšířen, pak je tuto námitku nutno odmítnout, i pokud by bylo pravdivé tvrzení zadavatele, že jsou na trhu jenom dva dodavatelé, kteří jsou schopni nabídnout předmětné plnění. Pak potencialita vlivu na výběr dodavatele je dána už tím, že Scania Czech Republic neměla dostatek času na úpravu své nabídky dle zadávacích podmínek. Úřad proto nemusí provést další šetření, kterým by prokazoval, zda existuje na trhu i jiný potenciální dodavatel, který z důvodu vzniku alternativního řešení mohl podat nabídku, jak v rozkladu vyžaduje obviněný.
52. Dále, v projednávané věci Úřad správně dospěl k závěru (bod 49. odůvodnění napadeného rozhodnutí), že tím, že obviněný přiměřeně neprodloužil lhůtu v souladu se zákonem, dodavatelé neměli dostatečný časový prostor pro to, aby provedené změny a doplnění zadávací dokumentace v rámci vysvětlení ZD č. 3 promítli do svých nabídek. Nelze vyloučit, že pokud by tento časový prostor měli, mohlo by se stát, že by své nabídky upravili. Právě v tom spočívá potencialita vlivu na výběr dodavatele.

53. Pokud by Scania Czech Republic měla dostatek času reagovat na změnu a doplnění zadávací dokumentace, mohla by připravit výhodnější nabídku. Tím by se Scania Czech Republic případně mohla vyhnout vyloučení ze zadávacího řízení a soutěžit o zakázku.
54. Na tomto místě je nutno říct, že i když se změna provedená vysvětlením ZD č. 3 dle názoru obviněného týkala technické specifikace dílčího předmětu veřejné zakázky, nic to nemění na tom, že i provedení takových změn zadávacích podmínek mohlo mít vliv na přípravu nabídek potenciálních dodavatelů, minimálně pokud jde o cenu. Proto ani tvrzení obviněného, že alternativní parametry návěsu uvedené ve vysvětlení ZD č. 3 byly méně důležitými technickými parametry, které nemohly rozšířit okruh dodavatelů, neobstojí. Navíc k tomuto tvrzení obviněného Úřad správně v napadeném rozhodnutí uvedl, že nikde v zadávací dokumentaci nejsou stanovené stupně důležitosti jednotlivých parametrů technické specifikace.
55. Pokud se obviněný domáhá, aby Úřad jednoznačně zjistil, zda by skutečně některý z dodavatelů podal nabídku v jiné podobě z důvodu změny zadávacích podmínek, pak je třeba konstatovat, že úlohou Úřadu není nahrazovat myšlenkové podchody dodavatelů při tvorbě nabídek. Vedle toho je nutno říct, že rozsah změn zadávacích podmínek byl rozsáhlý, že není reálně možné všechny myslitelné nabídky teoreticky vytvořit.
56. S ohledem na výše uvedené by Úřadu nezbylo, než se společnosti Scania Czech Republic zeptat, zda by zapracovala změny a doplnění zadávacích podmínek do své původní nabídky, kdyby měla dostatek času, a zda by na základě těchto změn připravila výhodnější nabídku. Pokud by tato společnost odpověděla kladně, a při rozsáhlosti změn zadávací dokumentace to je pravděpodobné, že mohl by obviněný namítat, že její stanovisko bylo zatíženo skutečností, že byla ze zadávacího řízení dříve vyloučena. S ohledem na vše výše uvedené lze uzavřít, že již nelze zpětně ověřit, zda by k přizpůsobení nabídek změně zadávacích podmínek došlo i skutečně.
57. Ani to, že si žádný dodavatel na průběh otevřeného zadávacího řízení nestěžoval, nevylučuje samo o sobě potenciální existenci takového dodavatele, který se řízení nezúčastnil z důvodu nedostatku času k přípravě nabídky. Existuje řada důvodů, proč určitá osoba nepodá podnět Úřadu, ačkoliv se průběhem zadávacího řízení cítí dotčena. Na prvním místě lze jmenovat obavu ze zneprátení si zadavatele a snížení své šance na úspěch v dalších výběrových řízeních. Absence stížnosti nevyovídá ničeho o potenciálním vlivu na výběr dodavatele. Jedná se o pouhou spekulaci. Z neexistence stížností na prošetřovaný postup obviněného tedy nelze žádné závěry vyvozovat.

K zahájení tohoto řízení

58. Obviněný v rozkladu namítal, že podáním podnětu došlo k obcházení zákonného pravidla upravujícího procesní postup obrany dodavatelů proti postupu zadavatelů v zadávacím řízení s cílem vyhnout se povinnosti složit kauci na účet Úřadu dle § 255 zákona. K této námitce uvádím následující.
59. Dle § 258 odst. 2 zákona se nevřizuje podnět k zahájení řízení z moci úřední, který podá stěžovatel, jenž v téže věci nevyužil možnosti podat námitky.
60. Toto ustanovení omezuje právo stěžovatelů na vyřízení podnětu na přezkoumání postupu zadavatele. Komentářová literatura (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M.

a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017) uvádí: „*Toto právo obecně náleží každé osobě, bez ohledu na právní zájem určité osoby na věci, podle § 42 SpŘ. Nicméně oblast působnosti ZVZ se uplatní zvláštní právní úprava zpoplatnění podání podnětu (blíže viz § 259). V případě, že podnět je podán stěžovatelem, který před tím nevyužil svého práva podat v téže věci námitky podle § 241 a násl., a ÚOHS tuto okolnost zjistí, nebude se podaným podnětem zabývat, tj. nevzniká právo na vyřízení takového podnětu. Účelem takové právní konstrukce je zjevně zajistit, aby dodavatelé, kteří mohli v souladu se ZVZ využít námitek k obraně svých práv v zadávacím řízení ještě na úrovni zadavatele, toto oprávnění také využili a již v rámci námitek také označili újmu, která jim hrozí či vznikla v důsledku domnělého porušení zákona ze strany zadavatele. [...]*“

61. Ve zdejší případě byl podnět podán až po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Logicky tak Úřad správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci řízení nezahájil. Úřad však zahájil jiné správní řízení z moci úřední, a to správní řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku.
62. Jak již bylo výše uvedeno, smyslem ustanovení § 258 odst. 2 zákona je mimo jiné zamezit situaci, kdy se uchazeči o veřejnou zakázku vyhýbají užití zákonem předvídaných institutů ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele (námitky, návrh), a to prostřednictvím podání neformálních podnětů k Úřadu v době, kdy je ještě možné do postupu zadavatele zasahovat, tedy před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku. Podání podnětu po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku naopak již nemůže vést k uložení nápravného opatření. Takový podnět tedy nelze zneužít k zadavatelem namítanému obcházení zákona. Ustanovení § 258 odst. 2 zákona je tedy s přihlédnutím jeho účelu třeba vyložit tak, že nezakazuje, aby Úřad na základě podnětu podaného po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku zahájil řízení o přestupku.
63. Naopak Úřad správní řízení ve věci podezření ze spáchání o přestupku zahájí z moci úřední v okamžiku, kdy získá pochybnosti o souladnosti postupu zadavatele se zákonem, a to po skončení zadávacího řízení. To v podstatě znamená, že Úřad zahajuje řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání přestupku v okamžiku, kdy má dostatek indicií pro předběžný závěr o tom, že pravděpodobně došlo ke spáchání přestupku. Z hlediska principu legality (tj. musí být zahájeno o každém přestupku, o němž se správní orgán dozví), kterou je řízení ve věci možného spáchání přestupku ovládáno, je pak nerozhodné, zda byl ve věci podán podnět, či nikoliv. Vzhledem k uvedenému námitka obviněného ohledně obcházení zákona podáním podnětu, není relevantní.

K výroku II. napadeného rozhodnutí

64. Úřad v napadeném rozhodnutí v první řadě zkoumal, zda nezanikla odpovědnost obviněného za přestupek, tedy, zda bylo zahájeno správní řízení ve lhůtách podle § 270 odst. 5 a násl. zákona. Úřad správně dospěl k závěru, že odpovědnost obviněného za přestupky nezanikla. Dále konstatuji, že Úřad při určení výše sankce postupoval v souladu se zákonem a zákonem o přestupcích, když přihlédl k závažnosti přestupku, jeho následkům a k okolnostem, za kterých byl přestupek obviněným spáchán. Úřad vedle toho přihlížel také k ekonomické situaci obviněného, přičemž dbal na to, aby uložená pokuta plnila obě funkce právní odpovědnosti, tedy funkci preventivní a represivní.

65. Úřad, stejně jako nyní já, posuzoval ekonomickou situaci obviněného podle tehdy poslední zveřejněné výroční zprávy za rok 2018 na webových stránkách obviněného, z níž bylo zjištěno, že má obviněný příjmy v řádu miliard korun. Obviněný v rozkladu tvrdí, že se jedná o majetek, který mu byl pouze svěřen do užívání, konkrétně železniční dopravní cestu (dále jen „**ŽDC**“), jejíž provoz zajišťuje ve veřejném zájmu. Toto jeho tvrzení není posouzení jeho majetkové situace relevantní, neboť důležité jsou dosahované příjmy.
66. Obviněný na základě platné právní úpravy plní funkci provozovatele a vlastníka dráhy. V § 20 zákona č. 77/2002 Sb. o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železnic a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o akciové společnosti ČD**“), je stanoveno, že obviněný hospodaří s majetkem státu, se kterým ke dni vzniku akciové společnosti České dráhy hospodařila státní organizace České dráhy. Jde o majetek,
- a) který tvoří ŽDC
 - b) na jehož vydání vznikl nárok fyzické osobě podle zvláštních právních předpisů,
 - c) který má být vrácen právnické osobě podle zvláštních právních předpisů.
67. Dle § 19 zákona o akciové společnosti ČD je obviněný právnickou osobou, která je způsobilá vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti; jedná-li se však o závazky na financování nákladů výstavby a modernizace ŽDC, ručí stát, jen stanoví-li tak zvláštní zákon. Za její závazky ručí stát. Jménem státu jako ručitele je příslušné jednat Ministerstvo financí.
68. Tržby za použití ŽDC jsou úhradou za využívání ŽDC dopravci dle § 23 zákona o akciové společnosti ČD. V roce 2018 to byla pro obviněného významná výnosová položka představující příjem finančních prostředků na pokrytí nákladů spojených se zajištěním řízení provozu.
69. Z výkazu zisku a ztrát tržby za použití ŽDC dosahovaly 3 653 mil. Kč. Oproti této částce třeba říci, že újma způsobená stanovenou pokutou se dotkne pouze marginální části možných výnosů obviněného. S ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého hospodaření disponuje, jsem toho názoru, že uložená pokuta nepředstavuje takový zásah do majetkové základny obviněného, jež by měl likvidační charakter.
70. Z výkazu zisku a ztrát jsem zjistil, že „Výsledek hospodaření po zdanění (EAT)“ za rok 2018 představoval - 529 mil. Kč, za rok 2017 je -1 093 mil. Kč a za rok 2016 je -2 100 mil. Kč. Lze tak říci, že obviněnému se daří umořovat ztrátu, tedy v posledních letech došlo ke zlepšení finanční situace obviněného. Ztrátu z roku 2017 se v roce 2018 podařilo snížit o 564 mil. Kč. Pokud obviněný umořuje ztrátu takto efektivním způsobem, pak částka 200 000 Kč, které pokuta dosahuje, nemůže jeho ekonomickou situaci ovlivnit.
71. Je třeba dále konstatovat, že: „[s]amotný záporný výsledek hospodaření však není překážkou pro uložení pokuty a neznamená ani, že uložená pokuta je likvidační“, jak opakovaně dovodil Nejvyšší správní soud příkladmo v rozsudku č. j. 4 As 53/2015 – 26 ze dne 18. 6. 2015. Byť se citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vztahuje k podnikatelskému subjektu, je příléhavé obdobné závěry aplikovat též na zadavatele, jakožto státní organizaci. Povinností obviněného, který je právnickou osobou veřejného práva zřízenou k plnění úkolů

ve veřejném zájmu, není *a priori* tvorba zisku, nýbrž poskytování služeb či činností, za jejichž účelem byl zřízen. Stát, který obviněného zřídil zákonem, má nepochybně zájem na tom, aby obviněný v plnění svých veřejných úkolů pokračoval. To se ostatně promítá i do ustanovení § 19 zákona o akciové společnosti ČD, dle kterého za závazky obviněného stát ručí. Proto i kdyby obviněný neměl finanční prostředky na uhrazení pokuty, lze důvodně očekávat, že mu stát poskytne finance na to, aby zajistil, že úhrada pokuty neovlivní plnění jeho veřejných úkolů. O tom, že by uložená pokuta obviněného zlikvidovala, proto nelze rozumně uvažovat.

72. Proto ve svém výsledku mohou být finanční dopady uložené pokuty na zadavatele *de facto* „mírnější“, než na podnikající právnickou, popřípadě podnikající fyzickou osobu, u níž i přesto bylo dovozeno výše citované (rozsudek č. j. 4 As 53/2015 – 26 ze dne 18. 6. 2015).
73. Nahlíženo na danou věc touto optikou, mám za odůvodněné, proč je třeba i v tomto případě aplikovat závěry Nejvyššího správního soudu, tedy že překážkou uložení pokuty v odpovídající výši není sám o sobě záporný výsledek hospodaření, který byl zjištěn, jak výše popsáno. Pouhé zjištění, že se obviněný nachází v ztrátové finanční situaci, nepostačí k rozhodnutí o snížení pokuty za situace, že pokuta uložená v předmětné výši evidentně a zcela jistě nepovede k závratnému ani nezvratnému ohrožení ekonomické „životaschopnosti“ zadavatele.
74. Vzhledem k uvedenému, Úřadem uložená pokuta (na samé dolní hranici zákonné sazby) nemůže mít zásadní negativní dopady na hospodaření obviněného, neboť tvoří v porovnání se ztrátou obviněného za rok 2018 *de facto* zanedbatelnou částku, zcela jistě zásadním způsobem nezhoršující ekonomickou situaci obviněného.
75. Úřad zdůvodnil výši uložené sankce v bodech 52. až 71. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad jasným, dostatečně podrobným a přezkoumatelným způsobem uvedl, co vzal při posuzování výše ukládané sankce v úvahu. Horní hranice pro uložení sankce činí 2 170 740 Kč, tudíž je zřejmé, že Úřad nepřekročil zákonný rámec pro hodnotu uložené sankce. Naopak lze konstatovat, že se jedná o pokutu (200 000 Kč) při samé spodní části přípustného spektra. S ohledem na nominální hodnotu uložené pokuty, povahu a závažnost přestupku, jsem pak toho názoru, že se nejedná o pokutu nepřiměřenou, ale naopak o účinný postih nezákonného postupu obviněného, který naplňuje funkce právní odpovědnosti ve vztahu ke spáchanému přestupku.
76. K tvrzení obviněného, že s ohledem na judikatorní praxi, je horní hranici pro obecnou správní diskreci bez konkrétních důvodů částka v blízkosti 100 000 Kč, není pro daný případ relevantní. V ustanovení § 268 odst. 2 zákona jsou přehledně uvedené maximální sazby pokut pro jednotlivé přestupky. Při stanovení konkrétní výše pokuty se Úřad tímto řídil a taktéž pravidly stanovenými v § 37 a násl. zákon o přestupcích, což také odůvodnil v bodech 57. - 66. odůvodnění napadeného rozhodnutí). V napadeném rozhodnutí Úřad při uložení pokuty ve výši 200 000 Kč pokutu dostatečně individualizoval ve vztahu k obviněnému jednání s ohledem na způsob spáchání jediného přestupku, jeho následek, stupeň závažnosti, polehčující okolnosti i ekonomickou situaci obviněného, jak bylo podrobně specifikováno výše. Ukládání trestu je založeno na dvou základních principech - principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Ukládáním sankcí se zabýval i Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 As 214/2016–38, a připomněl,

že „ukládání sankcí a její výše je věcí správního uvážení, jehož přezkum je soudně omezen (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, čj. 1 Azs 200/2014-27), neboť zákon v takovém případě správnímu orgánu stanoví pouze mantinely pro jeho rozhodování. Nelze tak dovodit, že ukládání sankce je věcí jednoduchého matematického postupu, kdy se sečtou jednotlivé prvky mající vždy a za všech okolností stejnou hodnotu a váhu v jednotlivé věci, a to i s přihlédnutím k základním zásadám činnosti správních orgánů dle § 2 a násl. správního řádu.“. Po přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí jsem tedy dospěl k jednoznačnému závěru, že Úřad v napadeném rozhodnutí zcela srozumitelně a správně uvedl, z čeho při stanovení výše pokuty vycházel, přičemž nepřekročil meze správního uvážení, které mu náleží. Vzhledem k výše uvedenému jsem neshledal ani důvody pro snížení Úřadem uložené pokuty obviněnému.

77. Námitka obviněného ohledně přitěžující okolnosti v bodě 64. odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém dle obviněného jako přitěžující okolnost „označuje fakt, že obviněný se usiloval o vypořádání všech žádostí dodavatelů o vysvětlení zadávací dokumentace“ je zavádějící. Úřad ve výše uvedeném bodě vyhodnotil jako přitěžující okolnost tu skutečnost, že potenciální dodavatelé měli pouze několik pracovních hodin reagovat na změny a doplnění zadávací dokumentace. V takovém malém časovém úseku zjevně nebylo možné připravit nabídky takovým způsobem, aby odpovídaly požadavkům obviněného, případně byly konkurenceschopné. Obviněný tím, že neprodloužil přiměřeně lhůtu pro podání nabídky, nezajistil stejné podmínky účasti zadávacího řízení pro potenciální dodavatele, tedy svým postupem omezil hospodářskou soutěž. Účel, který obviněný sledoval, nemůže vyvážit škodlivý následek, ke kterému jednání obviněného vedlo. Vzhledem k uvedenému Úřad správně postupoval, když nepřihlédl k tomu, že obviněný usiloval o vypořádání všech žádostí dodavatelů o vysvětlení zadávací dokumentace, jako k polehčující okolnosti.

Shrnutí

78. Ve světle výše uvedeného shrnuji, že Úřad správně a přezkoumatelným způsobem podrobně vylíčil, jaká byla jeho skutková zjištění a jakými úvahami se řídil při stanovení výše pokuty, tj. z čeho vycházelo jeho správní uvážení a k jakému výsledku dospěl ohledně konkrétní výše pokuty uložené zadavateli. Úřad tuto část svého rozhodnutí dostatečně a přesvědčivě odůvodnil. Při rozhodování o výši pokuty zohlednil všechny skutečnosti, které mohly v tomto správním řízení výši pokuty ovlivnit, řádně se s nimi vypořádal a přesvědčivě odůvodnil, ke kterým okolnostem přihlédl a jaký vliv měly na uloženou výši pokuty.

VI. Závěr

79. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v posuzovaném případě v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o odpovědnosti za přestupky, jsem dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí a pro zamítnutí rozkladu, a to z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 - Nové Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy